

Nr 43

Av herr **Adolfsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till musikkonservatoriet i Göteborg.

(Lika lydande med motion nr 52 i Andra kammaren)

I statsverkspropositionen föreslås under åttonde huvudtiteln punkt 98 Bidrag till musikkonservatoriet i Göteborg ett anslag om 205 000 kr. för budgetåret 1963/64. Ökningen är således begränsad till 20 000 kr., ett belopp som i huvudsak endast täcker konservatoriets ATP-avgifter.

Styrelsen för Göteborgs orkesterförening hade hos Kungl. Maj:t anhållit, att anslaget måtte uppräknas med 121 750 kr. till 306 750 kr. Detta förslag är mycket välgrundat.

Konservatoriet, som nu går in i sitt tionde undervisningsår, har under hela sin existens brottats med stora ekonomiska svårigheter och har därtill nödgats bedriva sitt ambitiösa och resultatrika arbete under otillfredsställande lokalförhållanden. För verksamhetens fortgång och utveckling har konservatoriet i viss utsträckning varit beroende av pekuniära gåvor från enskilda, varjämte Göteborgs stad vartdera åren 1955, 1956 och 1958 beviljade ett mindre anslag. Konservatoriets verksamhet och arbetsresultat har rönt stor uppskattning av Göteborgs stad, men under hänvisning till att finansieringen måste anses vara en statlig angelägenhet har staden emellertid efter den nämnda tidpunkten inte ansett sig böra bevilja några driftsbidrag.

Läroanstaltens utbildning av musiklejare liksom dess övriga undervisningsverksamhet har bedrivits på sådant sätt och med så goda resultat, att Musikaliska akademien funnit anledning till starka lovord. Konservatoriet har trots de ekonomiska svårigheterna och de otillfredsställande lokalförhållandena förmått genomföra en sådan utbyggnad av verksamheten att elevantalet kunnat ökas till 70. Denna strävan att på bästa möjliga sätt bidra till bl. a. musiklejarutbildningen i landet är förtjänt av ett bättre stöd än som under åttonde huvudtiteln punkt 98 föreslås. Det är fara värt att anslagsbegränsningen kommer att äventyra konservatoriets planläggning och målsättning, vilket med tanke på bl. a. den stora musiklejarbristen i vårt land skulle vara allvarligt.

För undervisningens rationella bedrivande är det vidare angeläget att kunna hålla en elevkår av minst den storlek som konservatoriet i Göteborg nu uppnått. Detta understrykes också av direktören för musikskolan, som i ett yttrande framhåller, att ett elevantal av 75 måste betraktas som ett

minimum för att ett konservatorium skall kunna fullgöra alla de funktioner som hör till dess verksamhet, alltså inte blott individuell undervisning utan även och i lika hög grad kollektiv sådan, i form av ensemblespel samt orkester- och körövningar.

Musikkonservatoriet i Göteborg fullgör alla de funktioner som direktören för musikskolan här omnämnt. Uppenbart är emellertid att den av statsrådet föreslagna starka begränsningen av det statliga bidraget kan framtvunga sådana beskrningar i konservatoriets organisation och arbete att de krav på musikutbildningens rationella ordnande, som direktören för musikskolan anger, inte längre kan uppfyllas.

Enligt undertecknads mening borde västra Sveriges bidrag till landets musikleklarutbildning och till musikundervisningen varaktigt säkras genom förstatligande och utbyggande av Göteborgs musikkonservatorium samt genom en permanent lösning av dess lokalfråga. I avvaktan härpå bör det statliga stödet åt konservatoriet utformas så, att i vart fall undervisningens *nuvarande* omfång kan bibehållas beträffande såväl den individuella som den kollektiva undervisningen.

Med stöd av det anförda föreslås,

att riksdagen under åttonde huvudtitelns punkt 98 måtte besluta att till Bidrag till musikkonservatoriet i Göteborg för budgetåret 1963/64 anvisa ett anslag av 306 750 kr.

Stockholm den 18 januari 1963

Gunnar Adolfsson